

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №65 (90) БЕРЕЗЕНЬ - КВІТЕНЬ 2015 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>
<https://instagram/vmvpu>

Єдина Країна

Єдина Страна

ПЕРЕМОГА ТАКОЖ НАВЧАЄ

24 квітня 2015 року газета «Молодіжний вісник» ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» вдруге визнана КРАЩОЮ газетою серед ПТНЗ. Це результат плідної праці талановитого та активного колективу нашого закладу.

23-25 квітня 2015 року у м. Миколаєві у Міському палаці творчості учнів відбувся XVIII Міжнародний конкурс шкільних медіа. За підведеними підсумками конкурсу були нагороджені 26 переможців у 20 номінаціях. Всього участь у конкурсі взяли 1675 конкурсних робіт з різних областей України та інших країн світу.

За 18 років проведення Міжнародного конкурсу шкільних медіа звання КРАЩОГО отримали 408 робіт активних юнкорів.

Організатори Конкурсу: Національна спілка журналістів України, Національна академія педагогічних наук України, Асоціація молодіжної преси України та Коледж преси та телебачення.

Привітати кращих юнкорів України до Миколаєва приїхали Олег Наливайко – голова Держкомтелерадіо України, Ро-

На фото: Коломійчук Н., майстер в/н, Головченко Г. президент конкурсу, секретар національної спілки журналістів, Залізняк А., учениця групи №48

ман Шлапак – керівник спільної програми Європейського Союзу та Ради Європи, Олександр Бухтатий – секретар інформаційної політики Адміністрації Президента України, Тетяна Репкова – експерт Ради Європи, засновник Клубу медіа менеджерів (Париж), Павло Скиба – представник компанії Google в

Україні, а також численні журналісти національних та регіональних медіа.

23 квітня о 07:12 потяг Київ-Миколаїв прибув на 3-ю колію. Нас відразу зустріли привітні волонтери, які вже з самого ранку працюють не покладаючи рук: зустрічають учасників, беруть інтерв'ю у юнкорів, допомагають віднести важкі

валізи та проводять до автобуса.

Заселення, реєстрація, знайомства. А ось і відкриття VII Міжнародного юнкорівського зльоту «Засоби масової комунікації сьогодні і завтра», який відбувається за традицією напередодні оголошення та нагородження кращих юнкорів.

(Закінчення на стор.2)

Читайте у номері:

Правові дебати - С.2

Правдиві історії війни, які плетуть історію народу - С.3-6

«Сучасні заклади освіти – 2015» – ЗОЛОТА медаль - С.7

Всеукраїнська науково-практична конференція - С.7

Свято обдарованої молоді «Ми – надія твоя, Україно!» - С.8

Гала-концерт обласного фестивалю-огляду художньої самодіяльної творчості «Подільські зорі» - С.9

Студентська ЛІГА 2015 - С.15

Вітаємо із Днем Перемоги!

70 РОКІВ ПЕРЕМОГА В СЕРЦЯХ ПОКОЛІНЬ

Дорогі ветерани! Шановні колеги та учні!

У кожній державі, кожного народу є дати і події, які складають основу історичної пам'яті і національної гордості. Для нас такою знаковою віхою була і вічно буде Перемога у Великій Вітчизняній війні.

Із року в рік часопис віддаляє нас далі від тих жахливих подій, але скільки б часу

не пройшло, ми завжди будемо поділяти думку, втілену у словах: «Ніхто не забутий, ніщо не забуде!»

Свято Перемоги є символом героїчного минулого, величі духу і мужності людей, які пройшли вогняними шляхами жорсткої війни.

Стійкість, патріотизм, самовідданість старшого покоління на полях битв і на трудовому фронті в ім'я перемоги над фа-

шизмом – справжній приклад високого героїзму.

Низький уклін і глибока вдячність усім ветеранам за подвиг, сміливість, мужність і відвагу. Оптимізм, працьовитість та життєвий досвід ветеранів багато років служить прикладом для молоді.

Сьогодні в цей світлий і святковий день вітаю всіх, Ваших рідних та близьких із Днем Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Свято Перемоги назавжди залишиться символом триумфу добра над злом. Наш обов'язок берегти й передавати нащадкам пам'ять про трагедію світової війни, про мужність і нездоланність українського народу.

Ми віддаємо шану всім учасникам боротьби нашого народу за свободу і ветеранам війни за ратний подвиг, за доблесть і героїзм, нескорену силу духу, за відданість

Батьківщині. Із вдячністю згадуємо працівників тилу, які своєю працею наближали перемогу.

Низький Вам уклін, шановні переможці, і сердечні слова вдячності. Бажаю всім доброго здоров'я, довгих і щасливих літ життя, миру і добробуту на нашій рідній українській землі!

З повагою, директор ДПТНЗ «ВМВПУ» Дмитрик О. Д.

ПРАВОВІ ДЕБАТИ

16 квітня в конференц-залі нашого навчального закладу знову розгорілась дискусія навколо теми «Гендерна рівність: «за» і «проти».

Правові дебати вели команда студентів Вінницького відділення Київського фінансово-економічного коледжу Національного університету державної податкової служби України та команда учнів нашого навчального закладу у складі: Ткачук Олени, Островської Ірини,

Крижановської Насті, Ісояна Давида. Проведення товариської зустрічі зініціювала Служба у справах дітей Вінницької міської ради.

Кожна з команд, що згідно жеребкування представляли Уряд та Опозицію, запекло доводили власну думку та обґрунтовували правову позицію. Усі гравці показали вміння структурно та логічно будувати свій виступ, наводити аргументи, оцінювати факти.

Вони не боялися питань опонентів і чітко трималися своєї визначеної лінії, щоб переконати опонентів, глядачів та суддів.

На думку журі, до складу якого увійшли представники дитячих омбудсменів м. Вінниці, Департаменту праці та соціального захисту населення і Служби у справах дітей Вінницької міської ради, наша команда від Уряду була переконливішою і отримала перемогу.

Багато з тих, хто лише чув про дебати, вважають їх лише грою. Але насправді - це не просто гра, а й інтерактивна освітня технологія, яка набагато підвищує ефективність засвоєння та використання нових знань. Саме до такої думки схилиються і наші учні, які вже тривалий час є учасниками училищних та обласних дебатних турнірів. Нашими опонентами виступали як коман-

ди професійно-технічних навчальних закладів так і коледжі. Були різні теми для обговорення, але головне, що дебати ніколи не обмежувались лише змаганнями, це ще й можливість знайти друзів, поспілкуватися з цікавими людьми.

Для мене дебати - це інтелектуальна дискусія, у якій є свої чіткі правила, без дотримання яких вона ризикує перетворитись у побутову суперечку. Дебати - це вміння відстоювати свою позицію, пояснювати оточуючим

свою думку та вміння уважно дослухатись до думки інших. Пригадую свою першу гру, коли під час виступу тремтів голос, відхилялись питання опонентів. Гра навчила мене триматися перед аудиторією, бути впевненою та переконливою. З часом зрозуміла, що навички, здобуті під час дебатів обов'язково стануть у нагоді в повсякденному спілкуванні з людьми, в навчанні та кар'єрі.

Ткачук Олена,
учениця групи №19

Команда ДПТНЗ «ВМВПУ»

Команда КФЕК НУДПСУ

МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС ШКІЛЬНИХ МЕДІА

(Закінчення. Розпочато на стор. 1)

Також варто відзначити проведення унікальної фотовиставки Сергія Лойко «Пекельний аеропорт», організувати яку допоміг директор Миколаївського тепловозоремонтного заводу В'ячеслав Сімченко. Танасов Сергій, «кіборг» 79-ї ОАЕРМБр, голова Громадської організації «Спілка військовослужбовців», представив та прокоментував кожну фотороботу. Вражаючі фото повертають нас у реальність і вкотре наголошують на тому, що війна не закінчилась.

О 16:00 почалась церемонія нагородження дипломами лауреатів XVIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа. Емоції зашкалювали, неможливо навіть передати, як ми не хотіли почути назву нашої газети і нашого навчального закладу, адже ми розуміли, якщо нас нагородять саме зараз, то завтра на церемонії переможців чекати на нагороду вже не буде сенсу. Гліб Головченко разом із Олегом Наливайком нагороджували лауреатів, церемонія підходить до завершення і тут Гліб Головченко оголошує: «Газета «Молодіжний вісник» нагороджується дипломом лауреата». Звичайно, Анастасія забрала нагороду, але засмученню та розчаруванню не було меж. Церемонія завершилася, далі юнкорів запросили на майстер-клас «Місцева преса в Інтернеті», який проводив Григоренко Костянтин, секретар Національної спілки журналістів країни, а для керівників було заплановане відкриття III Науково-педагогічної конференції «Медіаосвіта та інформаційне суспільство».

Під час відкриття III Науково-педагогічної конференції «Медіаосвіта та інформаційне суспільство» Олег Наливайко поділився з нами усіма інформацією про те, що після революції гідності Україна починає крокувати стежиною до Європи. Тому Верховною Радою України вже підготовлені 5 законопроектів, які кардинально реформують журналістику України:

- ключовий законопроект вже прийнятий, який стосується творення суспільного телебачення та радіомовлення;
- роздержавлення друкованих комерційних ЗМІ;
- розширення сфери дії закону про вільний доступ до інформації;
- захист професійних прав журналістів;
- прозорість медіавласності.

Ось, уже ранок 25 квітня – найголовніший день Конкурсу. О 09:00 у сесійній залі Миколаївської обласної ради відбулася зустріч юнкорів з головою Миколаївської облдержадміністрації Вадимом Меріковим, головою Держкомтелерадіо Олегом Наливайком, секретарем Національної спілки журналістів України, президентом Міжнародного конкурсу шкільних медіа Глібом Головченком, керівником спільної програми Європейського Союзу та Ради Європи «Зміцнення інформаційного суспільства в Україні» Романом Шлапаком та заступником голови Миколаївської облдержадміністрації. Олег Наливайко у свій час, будучи юнкором, також брав участь у даному конкурсі і починав свою журналістську кар'єру саме зі шкільної газети.

У той час як юнкори були на зустрічі з облдержадміністрацією, для керівників проходила III науково-педагогічна конференція «Медіаосвіта та інформаційне суспільство», під час якої виступали Тетяна Репкова на тему: «Якою повинна бути сучасна журналістика?» та Роман Шлапак. Пані Тетяна Репкова під час свого виступу охарактеризувала сучасну професійну журналістику за допомогою 5 прикметників:

- фактична (повідомляти факти, а не думки);
- чесна (не допускати шахрайства і брехні);
- безпристрасна (усвідомлювати та контролювати особисті інтереси та переконання);

- всеоб'ємна (зважений підхід до аналізу інформації);
- послідовна (чотири вище вказаних правила дотримуватись послідовно та принципово).

О 12:30 розпочався переїзд юнкорів на лімузінах до Палацу творчості учнів. Юнкори разом зі своїми керівниками невеличкими групами у супроводі шанованого гостя їхали у лімузині. Нам із Настею випала честь їхати разом із директором компанії «Cloud office», яка спеціалізується на впровадженні сучасних хмарних технологій Google, Павлом Скибою. Біля Палацу творчості на нас чекала ведуча ТК ТАК TV, яка брала у нас інтерв'ю. «Червона доріжка», пряма трансляція на канал, інтерв'ю, відео оператори... Емоцій не передати! Велике спасибі організаторам за таке свято. Вражала щирість організаторів та гостей, їх привітність та співпереживання.

О 14:30 почалась урочиста церемонія нагородження переможців XVIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа у актовій залі Міського палацу творчості учнів.

Наше училище було оголошено номінантом у 4-х різних номінаціях. Коли Тетяна Котюжинська, президент Асоціації медіа юристів України, вийшла оголосити переможців у номінації «Краща газета ПТНЗ», відкрила конверт і назвала газету «Молодіжний вісник», нашому щастю не було меж.

Ми навіть не очікували, адже ми вже отримували диплом лауреата, але організатори Конкурсу вирішили нам зробити «сюрприз». Пані Тетяна вручила нам статуетку, диплом переможця XVIII Міжнародного конкурсу шкільних медіа у номінації «Краща газета ПТНЗ» та книги і журнали у подарунок.

Конкурс подарував нам море позитивних вражень, цікавих знайомств та корисної інформації.

Наостанок хочу побажати усім творчій наснаги та креативних ідей, адже медіа нашого навчального закладу варте того, аби бути найкращим і ми йому будемо у цьому допомагати!

Коломійчук Н.Ю.,
майстер в/н

Учасники Міжнародного юнкорівського зльоту «Засоби масової комунікації сьогодні і завтра» майстер в/н Коломійчук Н.Ю., учениця групи №48 Залізник А.

ЧТО ДЛЯ МЕНЯ ДЕНЬ ПОБЕДЫ...

Вот уже несколько лет, когда наступает 9 мая, какое-то странное чувство одолевает меня... Это уже давно не та детская радость от просмотра звонкого стройного парада у Памятника Победы, когда можно было просто радоваться скопленню народа, сплоченного, казалось бы, навеки.

Когда чувствуешь единение семей, полным составом выходивших на торжество, чувствуешь солидарность с каждым, кто находится рядом. Солидарность в главном - мы когда-то победили, потому что мы - вместе. И это давно уже не та гордость от парада военного, московского по телевизору. Гордость за мощь созданной нами всеми (ведь народ наш единый!) военной техники, стоящей на страже.

Это, скорее, чувство смятения... от осознания происходившего 70 лет назад. Великая Победа осталась Великой. Но она, и сейчас это уже ясно, не могла быть раз и навсегда. Вокруг меня совсем другой мир, бесконечно далекий от того мира, который был 70 лет назад. Все перевернулось с ног на голову: бывшие братья по оружию ненавидят друг друга, а Германия - наш лучший союзник в Европе. Все меньше и меньше остается ветеранов той войны. Все чаще и чаще звучат разговоры о том, что День Победы уже не актуален. Великая Победа уходит вместе с ветеранами!

Для меня и моей семьи 9 мая - самый светлый Праздник. Этот День мы каждый год отмечаем в кругу семьи. Раньше, когда была жива бабушка, обязательно приходили к ней с цветами, садились за стол, и она доставала нам свои и дедушки ордена и медали, рассказывала о войне. Сейчас - навещаем могилы, несем цветы, и все так же как когда-то, за столом достаем фотографии из военного альбома, ордена и уже вспоминаем и рассказываем услышанные истории для моего сына, чтобы помнил, знал и гордился.

История моей семьи... Ее мы храним, это наша память. Вот лишь одна из ее страничек длиной в 5 лет тяжелых, полных испытаний и боли и в то же время огромной гордости за моего деда - Пищика Александра Семеновича.

Гвардии майор Пищик Александр Семенович родился 23 февраля 1911 года в семье рабочих. Закончил в 1931 году робфак в городе Киеве, слесарь 7 разряда.

Проходил службу с 1933 году по 1936 год, затем был курсантом, старшиной, замполитом погранзаставы.

1939 год - политрук роты 716 стрелкового полка 157 стрелковой дивизии Северо-Кавказского военного округа.

1940 год - комиссар батальона 716716 стрелкового полка 157 стрелковой дивизии Северо-Кавказского военного округа.

09. 1941 год на излечении - тяжелоранен в ногу 23.09.1941 года.

1942 год - комиссар санотдела 24 армии Донской и Сталинградский фронт.

1942 - 1943 гг.

- заместитель начальника санотдела по политической части, 4 гвардейская армия 2 Украинский фронт.

1943 - 1944 гг. - заместитель начальника политотдела бригады, 20 автомобильная бригада 2 Украинский фронт.

1944 - 1945 на излечении - тяжелоранен в ногу 9.11.1944 года.

1945 - 1946 гг. - заместитель командира полка по политчасти 1409 артиллерийский полк, 38 зенитно - артиллерийской дивизии.

Память о предках — не только исторических, но и непосредственных предстателей наших семей — составляет главное богатство нашей души. Ведь для того, чтобы мы сейчас жили и были такими, какие мы есть, делали жизнь такой, какой увидели ее мы. Да и в нас самих — прямое продолжение нравственных, культурных, исторических ценностей дедов и прадедов. Память об ушедших священна: «Под каждой могильной плитой — мировая история», — говорил Г. Гейне. Героизм воинов Великой Отечественной войны... Мы не можем знать всех поименно, но разве в имени дело? То, что свершили эти люди, не нуждается в комментариях.

Даже не зная имен, мы вспоминаем о них добрым словом, и не случайно большое количество цветов — свидетельство памяти народной и преклонения — именно у Могилы Неизвестного солдата. И горит Вечный огонь, подтверждая: «Имя твоё — неизвестно, подвиг твой — бессмертен!» Все они воевали не за собственное благополучие, а - за свободу Родины, боролись за независимость народа. Потому и бессмертны они. Ведь человек жив до тех пор, пока о нем помнят.

Учитель истории Е.В. Пищик

ВОНИ ВОЮВАЛИ ЗА БАТЬКІВЩИНУ

Про Велику Вітчизняну війну написано багато книг. І я впевнена, що ця тема не буде вичерпана і ніколи не застаріє. Тому я хочу розповісти про воєнний шлях капітана гвардії, свого прадіда, який пройшов нелегкий шлях війни і повернувся додому.

Народився мій прадід Мороз Данило Никифорович 14 листопада 1914 року в с. Червоне Немирівського району, Вінницької області у бідній селянській сім'ї. Він був старшою дитиною. Закінчивши семирічку в рідному селі, пішов працювати, щоб хоч якось допомогти батькам зводити кінці з кінцями. У 1934 році закінчив радянську партійну школу в м. Тульчин, після чого працював у Ситковецькому райкомі комсомолу.

Вступив до Немирівського педагогічного училища і у 1938 році був направлений на роботу у с. Косаново Гайсинського району.

У травні 1939 році призваний до лав Радянської Армії. Перебуваючи на службі, закінчив офіцерську полкову школу в м. Смоленську і отримав своє перше офіцерське звання. Згодом став на захист Вітчизни. Зустрів перемогу в Берліні. Був начальником радіостанції, командиром батареї Гвардійського арtpолку, командиром розвідки арtpолку. Отримав у боях і поранення і контузію, має ІІ групу інвалідності. Про його бойові заслуги красномовно свідчать державні нагороди: два ордени Червоної Зірки, орден Вітчизняної війни всіх ступенів, медаль «За відвагу» та ще чимало бойових нагород.

17 серпня 1944 році в районі с. Поганешти він викрив велику групу противника, яка намагалася прорватися на правий берег р. Прут, визвав вогонь арtdивізіону і вміло ним керував. У результаті було поранено більше 800 солдатів і офіцерів, на полі бою противник залишив 4 гармати, 3 міномети, 5 кулеметів, 6 автотамашин.

Ось виписка з нагороджувального листа: «У вуличних боях у Берліні з 23 по 28 квітня 1945 року товариш Мороз знаходився в бойових порядках піхоти. Ним особисто викрито 13 кулеметних, 7 мінометних точок і 4 протитанкові гармати. Керуючи вогнем дивізіонів забезпечив їх знищення 26 квітня 1945 році. Перебував важко контужений, але поля бою не залишив». За цей останній подвиг на війні наказом по артилерії 5 - ої ударної армії №035 від 23 травня 1945 року, вже після Перемоги Данило Мороз був нагороджений орденом Вітчизняної війни І ступеня. Це й же орден ІІ ступеня в нього на гімнастерці - вже був».

Повернувся додому у 1946 році вже капітаном і знову працював на педагогічній роботі. Спочатку директором у своєму рідному селі, потім у с. Косаново Гайсинського району і знову у своєму селі вже учителем молодших класів. Любив свою

справу над усе і діти його любили, поважали колеги та люди у селі. За самовіддану працю нагороджений нагрудним знаком «Відмінник народної освіти». Довго ще після виходу на пенсію працював прадід у школі, а коли довелося все ж залишити улюблену справу, він активно зайнявся громадською роботою, часто писав статті в районну газету «Колгоспні вісті». Особливо йому подобалося писати про своїх односельців, які захищали Батьківщину у роки Великої Вітчизняної війни, ділився спогадами про свій бойовий шлях.

День Перемоги святкував в Берліні.

Прадід усе життя підтримував зв'язки зі своїми однополчанами, листувався, їздив у гості, брав участь у зустрічах однополчан у містах Харкові та Белгороді свого рідного 196 - го гвардійського Бранденбурзького арtpолку. Яке це було щастя для прадіда зустрітися з бойовими друзями, з якими йшов на смертний бій у ті далекі трагічні роки. Хочу розповісти про випадкову таку зустріч уже в мирний час.

В один із зимових днів прадід приймав участь у кушовій нараді вчителів у селі Райгород, що за сім кілометрів від нашого села.

Коли під вечір нарада закінчилася, вирішив добиратися додому пішки. Автобусів і попуток уже не було. Вирушив по дорозі, прикриваючись від снігу і вітру комірком і рукавицями. Почув гул двигуна, оглянувшись і побачив через замети світло фар і підняв руку. Зупинився військовий всюдихід. Прадід відкрив дверцята машини і не повірив очам.

- Вибачте, товаришу генерале, їдьте, я і пішком дійду, уже недалеко.

- Не шукай в ногах правди браток, - почув у відповідь. Залізай.

Перевішив подих, прадід сів на сидіння і подивився у дзеркало, яке прикріплене до вітрового скла і побачив знайомі риси обличчя. Генерал подивився, помовчав і запитав: «Ти на якому фронті воював, товаришу?» «Та на тому, що й ви, товаришу генерале - лейтинанте, - і якраз ви у званні полковника перед Ясько - Кишинівською операцією відправили мене за «языком», - сміливіше відповів прадід.

Фронтівих 100 грамів генерал запропонував випити не в машині, а на капоті під вітром і снігом. Потім звернув з асфальту в село, довів мене додому і після прощальних обіймів уже з машини запитав: «Пробач капітане, але я уже не пам'ятаю: ти все - таки «язык» тоді привів?»

Як з'ясувалось згодом це їхав командуючий ракетними військами і артилерії Прикарпатського військового округу з м. Гайсина до Вінниці.

Помер прадід у 2007 році у віці 93 роки.

Свинарчук Олена, учениця групи №19

«ПОДВИГ ВСЕНАРОДНИЙ, НЕВМИРУЩИЙ...»

Ольга Іванівна Твердохлеб

Вона живе у спогадах бійця і в суворому монументі, як свідок грізних років і переможних боїв пильно дивиться на нас у залах бібліотек та музеїв із сторінок книг; її мужню і величчю, надійно оберігає народ, передаючи, як святиню, у спадщину поколінням.

Але не старіє, не зникає пам'ять тих літ.

Швидко, мов весняні струмки, збігають роки, квітнуть дерева, половіють жита, приходять у світ нові люди...

подих війни».

Хвилююче та зворушливо пройшла зустріч у бібліотеці, організована вихователями Бондар Т.І. та Петренко Г.П. з Ольгою Іванівною Твердохлебовою.

Жінка – легенда. Красива, привітна, енергійна, з почуттям гумору та жагою до життя. У свої 92 роки вона читає напам'ять поеми

Т.Г. Шевченка, вірші О.С. Пушкіна, С.О. Єсеніна, любить розгадувати кросворди та розвеселити анекдотом.

Зрозуміла, ще зовсім юною, що найстрашніше в житті – це зрада.

Добавивши до свого віку два роки, вступила до Ленінградського вищого військового училища на факультет розвідки.

На фронті першою нагородою, медаллю «За відвагу» помилково нагородили «Посмертно», отримавши невірну інформацію про її загибель.

Потім ще було багато нагород: «Орден Вітчизняної Війни», «Орден Червоної Зірки», медаль «За бойові заслуги».

Важкі воєнні роки, тернистий шлях, підпис на воротах Рейхстагу та довгоочікувана Перемога!

Травень сорок п'ятого був щедрим на тепло.

Буйно квітував бузок, і величезні пахучі оберемки його кидали солдатам, які поверталися в рідні краї з важких воєнних доріг.

Як на них чекали! Чекали чоловіка, батька, брата, коханого.

Не всі поверталися до рідної домівки: чорні хустинки печалі ще довго покривали передчасно посивілі голови солдатських вдів. Скільки їх, молодих, вродливих, убитих горем, залишилося жити в самоті! Ніхто не вів тоді тієї сумної статистики.

**Жила Н.П.,
завідувач бібліотекою**

З метою увічнення безсмертного подвигу народу у Другій світовій війні, відзначення 70-ї річниці завершення війни у Європі, ушанування пам'яті полеглих у боротьбі за свободу Батьківщини, у бібліотеці оформлено тематичну виставку «Подвиг всенародний, невмирущий».

Дана виставка містила у собі чотири розділи: «Вони захищали наше майбутнє» (відомості про земляків – захисників батьківщини), «Рядки, обпалені війною» (поезія про Велику Вітчизняну війну), «Плач журавки» (роль жінки у війні), «Хто за свободу вийшов проти смерті, тому немає смерті на Землі» (завершення війни в Європі).

Методист ЦЕВ ПТО Бартко Н.Л. відзначила оригінальність та змістовність даної виставки і кращі експозиції були відібрані в БК «Зоря» на Гала-концерт «А пам'ять священна».

Створено телекомунікаційний проект «Немеркнуче світло Великого Подвигу» та електронну презентацію «Долетів до нас

ПЕРЕМОГА ЖИТТЯ НАД СМЕРТЮ

Війна – це завжди трагедія для обох сторін. Але чи є у ній альтернатива? Так є – це Перемога!

Прошло вже 70 років з того часу, коли закінчилась найкривавіша війна в історії людства. Тепер ми можемо більш адекватно оцінювати цю війну, її наслідки, а головне, причини її появи. Метою цього є аж ніяк не зменшення заслуг її героїв, а лиш розвіювання невірних стереотипів про неї.

Німеччина, випередивши СРСР, зробила першою крок у нікуди, застосувавши правило «Найкращий захист – це напад».

Сама війна показала, що у неї переможців ніколи не буває: виграти може лише той, хто менше програє. Але кожне життя безцінне і вбивство людьми один одного ніколи не може бути виправдане!!! Один філософ сказав: «Смерть мільйонів – це лише статистика, а смерть кожної людини з цього мільйону – трагедія».

У Другій світовій війні уряди і народи країн антигітлерівської коаліції мали ясну позитивну мету: вони боролися проти фашизму. Але зараз не кожен ветеран, незалежно від країни де він мешкає, на-

важиться згадати ті жахливі події та стерти з пам'яті війну також не вдасться, як би сильно цього не хотілося. Врешті-решт, це історія нашого народу, хоча вона й болюча.

Але ми з вами, жителі вже 21-го століття ще маємо нагоду зустріти представників старшого покоління, наших дідусів та бабусь, яким, на жаль, випала нагода бути свідками тих жахливих подій. Вони, наші дідусі та бабці, діти війни і її учасники, ще добре пам'ятають гудіння німецьких месершмітів та залпи радянських «катюш», такі речі не просто стираються з пам'яті, навпаки вони закарбовуються на все життя. От спитайте у них, спитайте у ветеранів радянської армії, ветеранів УПА чи у ветеранів Вермахту, кому всі вони молились перед боєм. Ні, не «великим вождям» Сталіну та Гітлеру, всі вони молилися Богу. Усі вони воювали не «за Сталіна, за Родину», а за свою домівку, своє життя. Мільйони людських життів, мільйони понівечених долі – така ціна безумству двох тиранів

та байдужості багатьох людей, які допустили їх до влади.

Одну із таких історій розповідав мені мій дядько, Педоренко Олександр Іларіонович, який був свідком цих подій.

Коли почалася друга світова війна, він навчався в молодших класах. Більшості фронтовиків було років по 40–45 (були й молодші). От тільки хто саме в нашому селищі воював, а хто ні – дізнатися було практично неможливо. Під час окупації німці проживали в школі, так звані «німецькі поліцаї», які слідували за порядком.

Вони в селі дозволяли брати землю, заводити худобу, хто скільки забажає. І за це збирали данину.

Наша родина втекла від «поліцаїв», які прийшли вночі до хати і почали стріляти, слава Богу вони були п'яні та не змогли влучити по замку дверей. Бабуся Марія разом із дядьком тікали до рідних в сусіднє село, через ліс вночі, ховались під ялиною до ранку. А вранці на підводі в сні переїхали через німецький пост.

Господиня прихистила родину, в кімнаті спали по 8-10 чоловік - на підлозі, печі. У той же час до того ж будинку розквартирували німецького солдата. Думали, що окупант згонить рідних з ліжка, але він приніс собі соломи і розташувався в кутку майже під столом.

Це був юнак десь 17 років. Незабаром навесні 1945 року відкрився другий фронт, наближались американці та британці, і всіх людей у супроводі поліцаїв почали евакуювати на схід. Боялися, щоб не повели до газових камер, і наперед домовилися: якщо поведуть, то будемо кидатися на зброю - хтось-таки залишиться живим.

Людей провели кілометрів зо три десятки, поліцаї десь зникли і ми залишилися самі, але рухалися на схід. Та визволителі нас наздогнали.

Така швидка зміна ситуації: вчора - раби, а сьогодні - вільні, воля!

**Педоренко А.М.,
майстер в\н**

«Сучасні заклади освіти – 2015» – ЗОЛОТА медаль

В умовах реформування національної системи освіти, особливої актуальності набуває системне застосування сучасних технологій, форм, методів і засобів навчання та виховання, впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховний процес. Невід'ємним є процес оновлення змісту освіти з урахуванням суспільних та соціально-економічних вимог з метою забезпечення розвитку особистості, здатної адекватно реагувати на виклики сьогодення. Уже стало доброю традицією презентувати кращі надбання нашого навчального закладу у цьому напрямі на міжнародних освітніх заходах.

Відповідно до листа Міністерства освіти і науки України «Про проведення VI Міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти – 2015» наше училище 12 - 14 березня 2015 року взяло участь у виставці з метою презентації громадськості, педагогам, науковцям, органам державної влади і управління широкого спектру творчих і наукових здобутків педагогічного колективу в інноваційній модернізації освіти. Вона є однією з найбільш популярних серед освітян та широкого кола відвідувачів. Дана виставка стала традиційною, але від того ще більш значущою в житті освітянського й наукового загалу України, оскільки, як підкреслює В.Г. Кремень: «Метою цього громадського освітнього феномену є формування суспільства знань. Тільки знання, що ґрунтуються на створенні й розповсюдженні наукової інформації, визначають рівень продуктивності праці й конкурентоздатності, як окремої особистості, так і суспільства в цілому».

До оргкомітету виставки для конкурсу була представлена робота на тему: «Центр формування національної гідності» керівником авторського колективу якої був директор ДПТНЗ «ВМВПУ» Дмитрик О.Д., а співавторами – Корженко С.Г., Бережок С.М., Грибик Т.А. та По-

маз Н.В. У даній інноваційній розробці викладачі розкрили досвід формування середовища національно-патріотичного виховання на сучасному етапі розвитку суспільства, розглядаючи навчальний заклад як центр громадсько-патріотичного виховання.

За результатами участі та рішенням оргкомітету VI Міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти – 2015» Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище отримало Золоту медаль і диплом у номінації «Сучасний навчальний заклад як соціокультурний осередок громадянсько-патріотичного виховання дітей та студентської молоді»

Про масштабність професійного форуму свідчить те, що на ньому було представлено 786 навчальних закладів, наукових установ, методичних центрів, регіональних і муніципальних органів управління освітою, асоціацій, видавництв, підприємств з 22 регіонів України, а також заклади освіти та агенції Швейцарії, Польщі, Чехії, Франції, Великобританії, Канади, Словаччини, Латвії, Литви, Естонії, США та Молдови.

Привітання виставці надіслали Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман; Міністр освіти і науки України Сергій Квіт; Президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень.

В урочистому відкритті взяли участь і привітали учасників та гостей Президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень, директор Департаменту професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України В'ячеслав Супрун, заступник директора Департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України Микола Фоменко, директор Компанії «Виставковий Світ» Світлана Рудько та виконавчий директор освітніх заходів Компанії «Виставковий Світ» Віталій Сокол.

Другий день роботи виставки - це

день професійно-технічної освіти. В урочистостях з нагоди професійного свята взяли участь директор Департаменту професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України В'ячеслав Супрун та академік-секретар відділення педагогіки і психології професійно-технічної освіти Національної академії педагогічних наук України Неля Нічкало. Педагогічні працівники нашого училища приймали активну участь у роботі виставки. Коношевич Т.В., Мельнічук Л.В. взяли участь у семінарі Департаменту професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України та відділення науково-методичного забезпечення змісту професійно-технічної освіти Інституту інноваційних технологій і змісту освіти МОН України на тему: «Інноваційна діяльність як головна умова розвитку сучасного професійно-технічного навчального закладу».

Коношевич Тетяна Василівна виступила на семінарі з темою: «Інноваційні технології – запорука здобуття якісної професійної освіти».

Викладач презентувала досвід впровадження та використання інноваційних технологій навчання у ДПТНЗ «ВМВПУ» через єдиний освітній інформаційний простір; розробки інтерактивних електронно-навчальних методичних комплексів; поєднання інноваційних та традиційних методик з метою формування професійної компетентності робітничих кадрів та їх адаптації до сучасного ринку праці.

Мельнічук Л.В. виступила з темою: «Інноваційна діяльність як головна умова розвитку сучасного професійно-технічного навчального закладу»

За відгуками учасників та відвідувачів виставки проведення такого щорічного професійного освітнього форуму є надзвичайно необхідним і актуальним.

Віце-президент НАПН України Гуржій А.М., директор ДПТНЗ «ВМВПУ» Дмитрик О.Д., директор департаменту ПТО МОН Супрун В.В.

Виставку відвідало понад 12 тисяч осіб.

Реалії сьогодення підтверджують ефективність участі нашого навчального закладу у міжнародних професійних форумах такого рівня, так як учасники мають можливість ознайомитися з інноваційними досягненнями навчальних закладів та їх упровадженням у практику роботи, обмінятися досвідом міжнародної співпраці з представниками закордонних навчальних закладів, оглянути експозиції виробників засобів навчання з метою забезпечення якісної підготовки кваліфікованих робітників відповідно до потреб ринку праці.

Ми вітаємо весь педагогічний колектив, адже наш спільний творчий вклад знову приніс «золоту» перемогу і черговий раз підтвердив та закріпив високий статус нашого училища. Тож бажаємо всім творчих успіхів та перемог у майбутньому!

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

Всеукраїнська науково-практична конференція

21-23 квітня 2015 року наш навчальний заклад брав участь у Всеукраїнській практичній конференції «Інноваційний підхід та перспективи розвитку діяльності суб'єктів підприємництва в регіонах (область, район, місто, галузь)» на базі Львівського вищого професійного училища ресторанного сервісу та туризму. Наше училище представили учні 48 групи Первертень Катерина та Вовчок Руслана.

Підготовка до даного заходу відбувалася ретельно, ми вибирали теми доповідей, а потім відповідно працювали над їх презентацією. Вагомий внесок, щодо координації нашої роботи та творчого підходу, внесли викладачі Гавриш Н.Л. та Петрова В.О., спрямували нас на використання сучасних інформаційних технологій викладач Мельнічук Л.В. та майстер виробничого навчання Мельнічук І.О.

Вибираючи теми, ми хотіли акцентувати увагу на тих факторах, які допоможуть населенню уникнути соціально-економічних проблем, тому вирішили зупинитися на агрокластері з вирощування плодово-ягідних насаджень, адже агрокластер допоможе припинити відтік людей із сіл, завдяки створенню нових робочих місць, зупинить деградацію населення, та підвищить економічний стан регіону. Також для представлення Вінницького регіону вибрали тему «Торгівля повинницьки: тенденції та перспективи її розвитку», де ознайомили зі всіма аспектами та перевагами торгівлі нашого регіону.

У перший день конференції ми мали нагоду познайомитися з учасниками, перевірити електронні носії та насолодилися цікавою екскурсією по Львову. Місто нам дуже сподобалося

На фото: Вовчок Р., Петрова В.О., Первертень К. Ми дізналися багато цікавого про Галицький край, побували на центральній площі «Ринок», у стародавньому греко-католицькому костелі та у багатьох інших цікавих місцях. Ми бачили, як готують каву та самі її куштували.

Другий день даного дійства був важким і напруженим. У цей день відбувалася презентація наших інвестиційних проектів. Ми виступали восьмими, і тому мали час побачити і послухати виступи інших учасників. Ми з упевненістю можемо зробити висновок, що наші доповіді та презентації, були одними з найкращих і були представлені на високому рівні.

Третій день – це день презентації навчально-тренувального ярмарку «Весна, як жінка, і життя, і перемога!». Попередньо ця презентація відбулася 5 березня цього року в нашому навчальному закладі на базі навчально-тренувальної фірми «Перлина Поділля». Нами було показано відео матеріал як це відбувалося, а також зроблена презентація з показом фірм та їх продукції.

Всеукраїнська науково-практична конференція заверши-

лася підведенням підсумків, де нас, як учасників, нагородили сертифікатами, керівників – подяками, а також дипломом учасника даного дійства нагородили навчально-тренувальну фірму «Перлина Поділля».

Іхати зі Львова зовсім не хотілося. Ми познайомилися там з багатьма цікавими та позитивними людьми. Поспілкувалися з іншими учасниками та поділилися враженнями від конференції.

Ми задоволені поїздкою, а також такою можливістю проявити себе та свої навички і вміння. Ми дякуємо Львову та усім організаторам і учасникам за приємну атмосферу та безліч позитивних емоцій.

І наостанок хочемо сказати, що рівень знань учнів демонструє рівень навчального закладу.

Первертень Катерина, Вовчок Руслана, учні групи №48

СВЯТО ОБДАРОВАНОЇ МОЛОДІ «МИ – НАДІЯ ТВОЯ, УКРАЇНО!»

Це свято тих, хто робить усе завчасно!

Це свято тих, хто докладє більше зусиль!

Це свято тих, хто по справжньому насолоджується успіхом!

Уже стало доброю традицією у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі вшанувати переможців, які гідно представили заклад на обласних, Всеукраїнських предметних олімпіадах та конкурсах фахової майстерності, досягли вагомих результатів у навчанні та спорті. 31 березня 2015 р. лунали фанфари для 178 учнів.

Кращі з кращих були премійовані, нагороджені почесними грамотами, дипломами, подяками. Вони отримали цінні подарунки та матеріальне заохочення від адміністрації навчального закладу та учнівського профкому училища.

Із вітальним словом до учнів та педагогів звернувся директор училища Олександр Дмитрович Дмитрик, акцентуючи увагу на актуальності роботи із обдарованою молоддю, необхідністю підтримки та надання можливості реалізації творчого та інтелектуального потенціалу кожного учня.

У номінації "Відмінник навчання" відзначались учні: Мосін Олександр,

Цаюк Надія, Воронюк Катерина, Расулова Маргарита, Ткачук Олена,

Бубелянчик Дар'я, Фурман Світлана, Аль-Нажжар Ганна, Сольський Юліан, Ковель Світлана, Дозорець Анатолій, Фросталюк Олександр, Петруняк Олег, Перевертень Катерина, які за підсумками навчання мають високий рівень знань та отримують дипломи з відзнакою, золоті та срібні медалі.

У номінації "Інтелект нації" відзначались 23 учні,

які вибороли призові місця в обласних, Всеукраїнських олімпіадах. Зокрема, у III етапі Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій Сорочинська Маргарита зайняла I місце; Фурман Світлана – II місце, Сулима Сергій – III місце та Лисенко Максим виборов почесне III місце.

Сучасний ринок праці висуває нові вимоги до робітника. На сьогодні роботодавці прагнуть отримати якісно підготовленого спеціаліста, який одразу продуктивно стане до роботи. Аби визначити кращих учнів професійно-технічних навчальних закладів проводяться конкурси фахової майстерності різних рівнів. Переможці з числа наших учнів, а їх нараховується близько 25 чоловік, були нагороджені в номінації «Професіонал року».

Не можливо у номінації «Інтелект і творчість» не відзначити роботу учнівської молоді у проектах та науково-практичних конференціях, завдяки яким вони виявляють свої творчі здібності та висловлюють особисту громадянську позицію до важливих соціальних, культурних моральних, екологічних проблем суспільства. У цьому році 17 учнів нашого навчального закладу вперше взяли участь у міжнародному он-лайн конкурсі «Геліантус», де на високому рівні проявили свої знання та інтелект.

Переможці у номінації «Активна життєва позиція», а їх нараховується більше 10 учнів доводять, що саме наполеглива праця є запорукою досягнення бажаних результатів та успіху.

Якщо ж людина талановита від народження, то це не значить, що їй не треба вчитись та працювати над розвитком свого таланту, бо так можна загубити і сам талант.

Саме в номінації "Обдарованість і творчість" відзначилися переможці різноманітних конкурсів художньої самодіяльності. Дивлячись на наших, розумієш, що працювати треба всім і якомога більше. Але це не значить, що треба хапатись за все одразу, бо від такої

праці теж користі мало буде. Треба працювати над тим, що тобі найбільше з усього подобається та вдається і тоді обов'язково досягнеш успіху у житті!

Гідно відстояли честь училища в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу юних фотоаматорів «Моя Україна» учні: Вовчок Руслана, Романюк Павло, Перевертень Катерина. Вони нагороджені дипломами I, II і III ступенів. В обласному конкурсі творчих робі «Співець любові та свободи» учениці Перевертень Катерина та Залізник Анастасія вибороли I місце у номінаціях: «Михайло Коцюбинський - художник слова», «Талант, як сонце у душі». Кротюк Валентина, Кобліков Олександр та Рудковська Олена отримали перемогу у Всеукраїнській виставці-конкурсі декоративно-ужиткового та образотворчого мистецтва «Знай і люби свій край» у розділах: декоративно-ужиткове мистецтво, образотворче мистецтво.

Лауреати у номінації «Відкрий світ, відкрий себе» заслужують на особливу пошану, адже їхня небайдужість до подій сьогодення та щира любов до традицій минулого є беззаперечною. Номінанти вибороли I місце у Всеукраїнському конкурсі учнівської творчості.

Відзначали учнів у номінації «Спортсмен року» за значні спортивні досягнення та непереборну волю до перемоги.

Майбутнє України залежить не від розмірів її території чи потужності виробництва, а від інтелектуальної могутності, творчого потенціалу нації. А тому основним завданням педагогічного колективу Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища є постійний розвиток творчих та професійних здібностей учнів у поєднанні з формуванням у них високих моральних якостей. Виконання цього завдання дасть можливість кожному учню знайти гідне місце у суспільстві.

Біла Л.О., заступник директора з ВР

ГАЛА-КОНЦЕРТ «ПОДІЛЬСЬКІ ЗОРІ 2015»

2 квітня у міському палаці мистецтв «Зоря» відбувся гала-концерт обласного фестивалю-огляду художньої самодіяльної творчості «Подільські зорі».

Щорічний фестиваль має на меті виявлення та підтримку кращих художніх колективів та окремих виконавців у різних видах мистецтв та сприяє подальшому зростанню їх професійної майстерності.

«А пам'ять – священна!» Саме під таким гаслом цього року проходило свято талантів та обдарованості серед учнів професійно технічних навчальних закладів, присвячений 70-річчю завершення війни в Європі.

Цьому заходу передувала дуже велика робота керівників художніх колективів. Більше 345 вихованців із 15-ти закладів увійшли до фіналу, пройшовши попередньо усі три етапи, у тому числі три художні колективи ВМВПУ, а саме: хореографічний гурток «Мальви» керівник Оксана Македонська, вокальний ансамбль «Душі криниця» керівник Тетяна Будюк та дует Ткачук Олени та Ісоїна Давида, які виступили у жанрі художнє читання. Керівники гуртків та учасники вклали частинку власної душі та чимало зусиль і були відзначені суворим, але фаховим журі. У номінації «Хореографія», «Вокал», «Художнє читання» зайняли I місце і були нагороджені почесними грамотами та кубками.

Поки тривав концерт, у холі міського палацу мистецтв «Зоря» працювали виставки Вінницького краєзнавчого музею та професійно-технічних училищ на тему «Вінниччина в роки Великої Вітчизняної війни».

Творчо та креативно до оформлення виставки підійшли завідуюча бібліотекою Жила Н.П. та бібліотекар

Дмитрик Н.Ю.

Заступник директора Департаменту освіти і науки облдержадміністрації – начальник управління

професійної освіти, інноватики та науки Бачинський Валерій Григорович високо оцінив нашу виставку.

Гладка К.І., культуролог

ТАНЕЦЬ - ЦЕ РУХ, А РУХ - ЦЕ ЖИТТЯ!..

Напевно кожен з нас хоч трохи, але пов'язаний з таким поняттям, як танець. Хтось ще в школі ходив у гурток народних танців, хтось відвідує гуртки, хтось танцює біля дзеркала для душі...

Дахновська Ірина:

-Кожному щось близьке і бажане: комусь посміятися, комусь розсмішити, комусь поспати, а комусь знайти пригоду. Мені до вподоби – рухатися. То ж через це я і обрала таке заняття, як танці, оскільки гарно рухатися потрібно вміти. Мало хто замислюється про те, коли з'явився перший танець. На це питання не можна відповісти абсолютно правильно, адже ще наші пращури брали участь у ритуальних обрядах і «танцювали». Спочатку людина танцювала інстинктивно, ритмічні

рухи викликали в неї приємні почуття. Людина відносила ці рухи до чарівних. І коли хотілося повторити ці почуття, то починала танцювати.

Танець відноситься до найдревніших, найпоширеніших і найдемократичніших видів мистецтва. Здавна важливі події в житті людини супроводжувалися масовими танцювальними видовищами. Такі видовища – хороводи зафіксовані в багатьох творах мистецтва. У древньому античному світі танці, звичайно, істотно відрізнялися від сучасних, але їх основні різновидності формувались у глибокій давнині – ритуальні, обрядові, військові, сценічні та інші. Жодні свята не обходились без яскравих танцювальних дійств.

(Закінчення на стор.15)

Синдром взаимного развращения

Одна из самых постоянных и всенародно любимых тем – до чего нам не повезло с начальством. Бестолковое это начальство, оказывается, виновно почти во всем: и в низком уровне жизни, и в грязных улицах с подъездами, и в дорогизне. Чем хороши оказываемся в итоге мы с вами, так это тем, что ни к одному из своих несчастий никакого отношения не имеем. Просто мучаемся, с трудом переживая невзгоды, подстроенные властями.

Не хочу заступаться за власти. Так сложилось, что с давних пор и по сегодня, независимо от наименований режимов, существовавших на этой земле, власть имущие все – таки больше всего заботились и заботятся о себе, любимых. Не буду перечислять все блага и преимущества, которые они для себя наизобретали. Кто не верит – выйдите на улицу и попадите под автомобиль с правительственными номерами, который весело катит куда – то по мостовой, игнорируя обязательные для остальных правила дорожного движения. К этому мы даже привыкли.

Но никак не могу признать за автограф премьер-министра известное слово, чьей-то шкодливой ручонкой накарябанное у меня в лифте. И вовсе не по правительственному декрету во дворе набросаны пластиковые бутылки с сигаретными пачками. И не по воле городского начальства здоровенный оболтус едва не раздавил бабу в дверях магазина, куда она хотела проскользнуть одновременно с ним. А что касается моды распивания пива по утрам и отказа от чистки обуви, то на этот счет нет ни парламентских, ни правительственных решений. Это все мы сами придумали и решили, что в нечищенных башмаках и с пивной бутылкой в кулаке начинать день как-то естественнее.

Речь идет об ответственности за свои поступки. Даже если власть имущие бывают предельно безответственны по отношению к нам, все остальные граждане вовсе не обязаны опускаться до того же уровня. Более того, существует этакий синдром взаимного развращения, когда одни как бы подталкивают других к безнравственности.

Какое – то время после переворота 1917 года было принято издеваться над «буржуазными отрыжками». Не все сразу уловили дух времени и по инерции носили галстуки с белыми воротничками, чистили зубы. «Мы университетов не кончали!» - победно гласила пролетарская логика. Считалось, что отсутствие диплома о высшем образовании позволяет не мыть руки перед едой. Так оно и начиналось – не с призыва новости порядок у себя дома и в своем дворе, а с клича пойти и погибнуть за интересы мирового пролетариата. Где уж тут до подметания улиц.

Сейчас выяснилось, что некрасивая жизнь не бывает счастливой и благополучной. У авиаконструкторов есть похожая примета насчет того, что некрасивый самолет не полетит. Наш переход от соблюдения интересов мировой революции к устройству своей собственной жизни не всем дается легко. И если мы станем строже к самим себе и будем больше размышлять о своих поступках (не упуская из виду начальственные шалости), жизнь непременно улучшится. По крайней мере, надежды в ней станут намного больше, да и достоинства определенно прибавятся.

Виталий КОРОТИЧ

УКРАЇНА І ЄС

На жаль, історично склалося, що наша країна за час свого існування перебувала під контролем різних держав. На це вказує наша ментальність, змішана культура, суперечки щодо багатьох історичних особистостей.

Ми відносно молода демократична держава, якій потрібен європейський досвід для розвитку як економічного, так і з питань соціальної забезпеченості. Тому, для того, щоб бути на рівні Європейських країн, нам потрібно подолати наші суперечності та зробити справи влади - народними справами, щоб усе, що відбувається в країні, відбувалось прозоро.

Головна ідея, яку нам, українцям,

потрібно донести до ЄС – це розуміння того, що об'єднання Європи є процесом, котрий ще далекий від свого завершення. Доти, доки будь-яка країна стоїть на порозі Європейського Союзу, об'єднання не можна вважати завершенним, а розширення – успішним. І дуже важливо спрямувати їх думки в сторону неминучості нашого членства в цій організації. Це буде, звичайно, складно, адже для багатьох європейців Українська держава вже остаточно опинилася за межами Європи.

Часто можна почути фразу, що ми Європі не потрібні. Навіть якщо й так, що тоді заважає українцям працювати над тим, аби домогтися взаємності

розмов залишився в минулому, а перед Україною постають нові завдання на шляху реалізації омріяної мети.

Україна має великий потенціал, нам тільки потрібно навчитися ним користуватися, робити все і для всіх, цінувати людське життя та мати справедливий суд.

Все, що потрібно, щоб кожна людина починала з себе зміни, з таким наміром, що зробить краще для всіх, а значить і для себе. Кожен повинен зробити внесок для побудови кращого життя в нашій державі!

**Воронюк Катерина,
учениця групи №19**

Толерантність врятує світ

Цьогоріч в Україні 8 травня з'явиться нове свято - День пам'яті та примирення. Для кожного з нас, як учня, так і викладача, це свято повинно стати потребою душі, прагненням не втратити національну, історичну, загальнолюдську пам'ять про важливі події в житті України і людства, прагненням до миру, порозуміння і толерантності.

Парфразуючи класика Ф. Достоєвського, який казав, що «Краса врятує світ», можна сказати, що в умовах сьогоденної політичної нестабільності, боротьби ідеологій, кризи суспільної свідомості саме толерантність може врятувати світ. А починається вона з простого – зі ставлення до оточуючих вдома, на вулиці, в училищі, адже толерантність (від лат. tolerance) – це терпіння, прийняття іншої людини такою, якою вона є, зі всіма її достоїнствами і недоліками, це поступливість, активна позиція, викликана визнанням прав і свобод людини.

Погодьтеся, що досить важливо терпимо, з розумінням, толерантно ставитися до поглядів, переконань, думок, традицій інших людей.

Тож чи толерантні ми? Французький філософ – просвітитель XVIII ст. Вольтер казав: «Ваші ідеї мені глибоко огидні, але я віддам життя за право їх виголошувати!» Вдумайтесь у зміст цього вислову. Толерантність людей є найважливішою умовою миру і злагоди в сім'ї, колективі та суспільстві.

«Людина може обійтись без багатьох речей, але не без іншої людини», - сказав один учений. Навіть на самоті вона подумки звертається до інших людей. Наприклад, коли приміряєш новий одяг або робиш зачіску, думаєш, що

скажуть твої друзі, чи не вважатимуть тебе відсталим або занадто «крутим». Попри все, людські стосунки нерідко спричиняють проблеми: непорозуміння, суперечки, конфлікти. Щоб запобігти цьому, треба навчитися ладити з різними людьми. Толерантність – це мистецтво жити у світі несхожих людей та ідей. Толерантність – це терпимість до думок, поведінки та поглядів твоїх одногрупників, товаришів, друзів.

Толерантні люди більше знають про свої недоліки та переваги. Вони критичні відносно себе і не прагнуть у всіх бідах звинувачувати інших. Толерантна людина не ділить світ на дві частини – чорне та біле; не робить акцент на розбіжностях між «своїм» та «чужим», тому готова вислухати та зрозуміти інші точки зору.

Усі люди різняться між собою. Одні - товариські, інші - замкнені в собі. Одні люди високі, інші - низькі. Одні - стрункі, інші - повні. Люди різняться між собою, але це не означає, що хтось є кращим за інших. Хоча в історії були випадки, коли лише через колір шкіри чи соціальне походження людей принижували, вважали їх гіршими за себе. Жив собі хлопець із жадливим характером.

Якось батько дав йому мішок із цвяхами і сказав по одному забивати у паркан щоразу, коли він втратить терпець і посвариться з кимось. Першого дня хлопець забив 37 цвяхів. Згодом він навчився себе опановувати, і кількість забитих цвяхів щодня зменшувалася. Хлопець зрозумів, що легше навчитися стримувати свої емоції, ніж забивати цвяхи.

Нарешті настав день, коли він не забив жодного цвяха. Син підійшов до

батька і сказав про це. Тоді батько наказав синові витягати з паркана по цвяху у ті дні, коли він не втратить самоконтролю і ні з ким не посвариться.

Минали дні, і згодом син міг сказати батькові, що в паркані не залишилося жодного цвяха. Батько підвів сина до огорожі та сказав: «Ти добре поводишся, синку, але подивися, скільки дірок залишилося. Огорожа вже ніколи не буде такою, як колись.»

Коли ви з кимось сваритесь і кажете йому щось неприємне, ви залишаєте іншій людині такі рани, як оті діри в паркані. І рани зостаються, попри те, скільки разів потім ви просите вибачення.

Словесні рани заподіюють такий самий біль, як фізичні. Тому, не забувайте цвяхів ворожості, нерозуміння і жорстокості в душі людей.

Будьте толерантними, а, отже, розумійте одне одного.... А ще пам'ятайте:

**Толерантність врятує світ.
Толерантне ставлення людини
Збереже планету від негод,
Розрубає мотлох павутини,
Переріже нитку перешкод.
Толерантне ставлення до всього
Збереже, врятує і спасе,
Допоможе вглядіть перемогу,
Допоможе витримати все.
Будь завжди нестримним
вільнодумцем,
Свої мрії пензлем намалюй.
Освіти життя яскравим сонцем,
Толерантний всесвіт побудуй!
(Косюк М.)**

**Помаз Н. В.,
викладач світової літератури**

ОСВІТА У КОМП'ЮТЕРИЗОВАНИЙ ВІК

Сьогодні неможливо уявити без комп'ютерної техніки. Скажімо, ще 20 років тому за прилавками магазинів продавці тримали в руках рахівниці. Тепер їх побачиш хіба що в музеях. Гадаю, не секрет, що саме завдяки Інтернет-ресурсам, якими ми користуємося за допомогою комп'ютерних технологій, у сучасному світі ми володіємо інформацією на 90% більше, ніж 50 років тому.

Стрімкий розвиток комп'ютерної техніки і її різноманітного програмного забезпечення – це одна з характерних примет сучасного періоду розвитку суспільства. Технології, основним компонентом яких є комп'ютер, проникають практично в усі сфери людської діяльності. Те, що недавно вважалось фантастикою, тепер завдяки науково-технічному прогресі, особливо в області комп'ютерних технологій, стало реальністю.

Комп'ютерні технології застосовують у виробництві, промисловості, видавництвах і великих бібліотеках, у парламентах і міністерствах, у банках і на складах, у системах зв'язку і системах управління транспорту, у податкових інспекціях і у сфері розваг. Тепер практично неможливо уявити сучасний офіс без повсякденного і широкого застосування комп'ютерних технологій. Комп'ютер став неодмінним атрибутом робочого місця працівників багатьох професій.

У цих умовах продовжує зростати попит на комп'ютерних спеціалістів, особливо на молодих спеціалістів високої кваліфікації. Великою популярністю користуються спеціалісти з комп'ютерної верстки та макетування, комп'ютерні художники і дизайнери, спеціалісти з банківських та бухгалтерських комп'ютерних систем, спеціалісти з комп'ютерних мереж та ряд інших.

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище навчає учнів з вадами слуху за професією «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Висококваліфіковані викладачі та перекладачі жестової мови допоможуть оволодіти найсучаснішою офісною технікою та найновішими комп'ютерними програмами. Наші студенти легко справляються з будь-якими завданнями. Ми верстаємо газети, буклети, візитівки, календарі, книги, журнали, ілюстровані дитячі збірники казок, створюємо презентації, відеоролики, анімації, випускні альбоми, коригуємо фотографії у Photoshop. Наші учні беруть участь у Всеукраїнських кон-

курсах, олімпіадах, Міжнародних виставках та займають призові місця.

Отож, любі друзі, якщо вам цікаво вивчати нове, глибше пізнавати світ, творити та розкривати себе, запрошуємо вас на навчання до Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища. Пориньте у світ електронної та комп'ютерної фантазії та отримайте достойну освіту!

Ірина Колодкіна, перекладач жестової мови

Навчатися дуже цікаво. Я легко можу виконати будь-яке замовлення: створити візитівки, буклети, газети, книги, журнали. Для цього в училищі створені відповідні умови. Ми навчаємося в окремому спеціально-оснащеному кабінеті. Працюємо за комп'ютерами, ноутбуками та нетбуками. Пояснення нової теми здійснюється за допомогою дошки та відеопроєктора, що особливо зручно для людей з вадами слуху. Висококваліфіковані викладачі, майстри та перекладачі жестової мови легко та доступ-

Файна Стеблян

но пояснюють нам навіть складний матеріал. Простори Інтернету доступні для нас і в класі, і в гуртожитку. Ми усім забезпечені, тому завжди працюємо на успіх.

Особливо запам'ятався день, коли ми створювали настінні календарі у програмі Adobe In Design CS5. Теми обирали за власним бажанням, в основному вони перепліталися з нашими уподобаннями. Наприклад, Марія Котик захоплюється моделюванням зачісок, Павло Іванчук – рибалкою, Олег Люльчак – автомобілями, Василь

Микола Мазур

Паламарчук – спортом. Мені до вподоби – весільна мода, саме тому мій календар був присвячений цій тематиці. Вбрання підбирала відповідно до сезону. По завершенню уроків виробничого навчання ми влаштували конкурс. Усі календарі в електронному вигляді демонстрували через проєктор. Журі особливо відзначили і достойно оцінили мою роботу. Це надзвичайно приємно!

заходах. Сцена – моє покликання від народження, це місце, де я виконую улюблені пісні на жестовій мові. А нещодавно в училищі знімали відео про глухих.

Класно відчувати себе «зіркою» і показати своїм друзям в Інтернеті фільм про нашу групу. А ще – мої фантазії немає меж, тому усе прекрасне я роблю своїми руками.

На багатьох виставках Вінниці красувалися власноруч зроблені мною з тканини квіти, оздоблені бісером.

Наш класний керівник навчив нас встановлювати та налаштовувати програмне забезпечення на комп'ютери та ноутбуки. Я дуже вдячний йому за це, оскільки вже не одній людині допоміг у вирішенні технічних питань, та і на свій ноутбук безкоштовно встановлюю Windows, у той час, коли така послуга на сьогодні коштує немалі гроші. Я так захоплююся комп'ютерною технікою і програмами, що навіть не уявляю свого життя без уроків. І коли нас відпускають на канікули, – я в розпачі, – не можу дочекатися початку занять. Шкода, що на порозі випуск. Хотілося б ще на 2-3 роки продовжити навчання, щоб дізнатися ще більше інформації та щоб не закінчувалося веселе та безтурботне життя!

Павло Іванчук

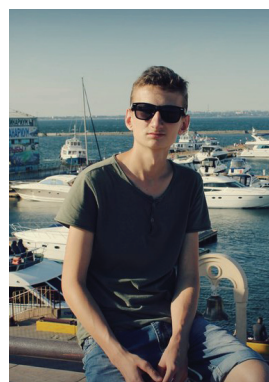
Дякую Богу, що маю дуже чуйних одногрупників, керівництво групи (майстри в/н – Олексієнко Г.П. та Ластівка І.В., класний керівник – Бура О.М., перекладач жестової мови – Колодкіна І.О.) і адміністрацію навчального закладу. Адже, коли потрапила в скрутне становище, мене не залишили наодинці з проблемою. Велике спасибі всім учням і працівникам училища, що так оперативно і суттєво відгукнулися і надали вчасну допомогу. Ніколи не забуду вашої щедрості і доброти! Нехай ваше життя буде сповнене радості,

щастя, добробуту і миру!
Анжеліка Мовчан

Навчання у ВМВПУ доступне та якісне. Крім того, що я отримую високі оцінки на уроках, я ще й маю значні успіхи у спорті. Щодня ходжу на заняття з футболу, волейболу та баскетболу. Неодноразово отримувала грамоти та подяки за високі спортивні досягнення. Останньою була моя перемога в номінації «Зірка спорту». Училище дає змогу розвиватися і розумово, і фізично. Не секрет, що розумним і здоровим сьогодні бути модно!

Василь Паламарчук

Мені дуже подобається навчатися за професією «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки», оскільки ми працюємо у різних програмах: Corel Draw, Adobe In Design CS5, Adobe Illustrator CS5, Adobe Photoshop CS2, Power Point та ін. Найбільше мене захоплює робота у Photoshop, оскільки саме ця програма дозволяє на повну проявити свій креатив. Зараз я працюю над створенням фотокниги. Тобто я – дизайнер: підбираю фон, коригую якість зображення, надаю потрібні відтінки, очищаю обличчя, змінюю колір очей і т.п. Я мрію оволодіти навичками фотографа і поєднати дві професії. Хочу працювати у фотостудії у вищезгаданій програмі. Досвіду і практики у мене вистачає, адже наші викладачі вкладають у нас усі свої знання, і на уроках ми щоразу виконуємо дуже складні, але цікаві завдання. Я справляюся з усім! Тож, сподіваюсь, що у мене все вийде, і я матиму престижну роботу, успіх, задоволення і вдячних клієнтів!

Наталія Зарванська

РОЗДУМИ ПРО ЖІНОЧНІСТЬ В РАМКАХ ПРОЕКТУ «Я- ЖІНКА» ЖІНОЧНІСТЬ - ВЕЛИКА СИЛА

Ось так парадоксально - сила в слабкості, сила в ніжності, доброти, м'якості, ласці, теплоті, красі врешті-решт. Приємно усвідомлювати, що на тобі тримається світ, приємно, що цей світ досягається завдяки гармонії в твоїй душі, а не руйнівній силі війни. Ті, хто думає, що жіночність не бореться, помиляються. Кожен наш день нагадує бій.

Це боротьба з собою і своїми вадами, боротьба з жорстокістю, грубістю, ненавистю. Боротьба - не явна, вона не виражається фізичними силами, це боротьба внутрішня, перемагає в якій не той, хто перекричить, а той, хто проявить мудрість і зуміє згладити конфлікт.

Жіночність - це щоденна вперта боротьба за свою красу, турбота про себе, свою душу, своє тіло, про чистоту своєї домівки і про чистоту своїх думок. Жіночність - це турбота про близьких.

Вона дуже вибіркова в літературі, кіно, музиці, мистецтві, і навіть їжі. Вона не втрачає часу даремно, навіть якщо з боку здається, що настали хвилини бездіяльності - всередині нас переполюють роздуми про буття або наші мрії. Жіночність відповідає за вміння насолоджуватися справжнім, виявляти захоплення до красивих речей, творів мистецтва, так і взагалі до всього прекрасного...

Жіночність - велика сила, але тільки тоді, коли вона стає щоденною боротьбою, жіночність необхідно розкривати і розвивати, її необхідно слухати і лише тоді стане зрозуміло, чому ж наша сила полягає в слабкості...

**Копайгородська Людмила,
учениця групи №18**

Боротьба за жіночність

Сьогодні в епоху жіночої емансипації та фемінізму жінки все частіше хочуть бути рівними з чоловіками в усіх сферах життя. Минули ті часи, коли дівчатам було заборонено навчатися, брати участь у політичних справах і проявляти будь-яку активність. У сучасному світі (крім східних країн) жінки не поступаються у правах чоловікам. Можна

сказати, що феміністки минулого здобули перемогу для своїх дочок та онучок. Але чи дійсно це перемога, і чи принесла вона позитивні результати?

Рівноправність важливий фактор сучасного суспільства, але разом з тим, він має свої негативні наслідки.

Дівчатам з самого дитинства нав'язується образ незалежної, сильної, у якої майже атрофовані усі жіночі риси характеру. Усе пропагує нові стандарти гендерної рівності, де мова йде вже не про права, а про поведінку. А це ж зовсім різні речі!

У такому суспільстві жіноча стать з кожним поколінням вбирає в себе все більше чоловічих рис. Але, як відомо, у природі все знаходиться в рівновазі. Тому із більшою втратою жінками своїх рис, вони все більше з'являються у чоловіків. Це відбувається як на манері поведінки, характері, так і на одязі.

Сьогодні все менше пропагується образ справжньої жінки: ніжної, турботливої, лагідної. У дівчат майже не залишається чистих материнських почуттів. Коли дівчина в одній руці тримає дитину, а в іншій - цигарку або пляшку пива. Це вже стало буденною картиною. В гонитві за кар'єрою сім'я відходить на другий план. В такій атмосфері ростуть діти, які не отримують в потрібній кількості любові та тепла. І все це схвалюється суспільством.

Хіба може жінка - берегиня сімейного затишку й тепла, стати такою як чоловік? Чи

залишиться вона тоді справді жінкою? Запитаємо це у майбутнього покоління, яке буде виховане на нових стандартах моралі. А поки що нам залишається тільки споглядати непомітну підміну цінностей, яку нам видають за нові свободи

**Папчук Людмила,
учениця групи №18**

Якою має бути справжня дівчина?

Щира, скромна, сором'язлива, жіночна, кмітлива, ніжна, мудра та красива - ось якою має бути справжня леді на думку людей, серед яких я провела опитування. І це далеко не всі якості, які мають бути притаманні сучасній красуні.

В очах миттєво вимальовується своєрідна домашня дівчинка, або ж перед очима повстає портрет придворної панянки. А чи існують такі дівчата в сучасному житті серед звичайних мешканців міста? Моя відповідь неоднозначна.

Ви, звісно, можете не погодитись з цією думкою, але сучасний світ з його спокусами доволі розбестив дівчат. Вечірки, клуби, паби, алкоголь і всездозволена тематика інтимного ха-

рактеру виховує в сучасній молоді далеко не інтелігенток і не майбутніх матерей. Деяких взагалі важко назвати «дівчиною» і навіть страшно уявити, що це майбутнє нашої нації.

Читати книжки стало не модно. А розмовляти з людиною, яка не вміє грамотно сформулювати свою думку та правильно висловити її, не виникає бажання. Потрібно не лише обмежуватись модним глянцем, але й робити кроки до самовдосконалення та розвитку через прочитану книгу, бажано не пристрасні бульварні романи, а справжні твори світових класиків.

Ще одна риса, яка псує образ сучасних дівчат - це нестриманість, що досить часто виражається в нахабній поведінці, конфліктності, нецензурній лайці. Дівчина має бути жіночною і тому з її уст не мають злітати брудні словечка, тому що досить неприємно перебувати поруч з гарно вбраною красунею, яка висловлюється потоком нецензурної лайки.

Взагалі я можу довго продовжувати висловлюватися на цю тему, смакуючи її з різних сторін, але на останок скажу так: свіжа, не замучена рутинною життям особистістю, яка вміє самовиражатись і впевнено крокує до поставленої мети водночас не забуваючи про те, що вона жінка - ось моє бачення образу справжньої дівчини.

**Юлія Обець,
учениця групи №18**

Материнська туга

Мій коханий синочку,
Моя радість і вітха,
Так давно відгрімилі
Смертоносні громи.

Вже берізка під ганком,
Що садили з тобою,
Роси струшує ранком
На похилений дах.

Я б зозулькою знялась
Й полетіла б до тебе,
Коли б знала, мій сину,
Де скінчився твій шлях.

Обелісків багато,
І могил невідомих,
Де зчорнілі від болю
Сплять батьки і сини.

Навіть вітер над ними
Сумно стишує подих.
Посивілі від горя
Похилились мами.

Та не знаю, мій любий,
Куди серце подіти,
Що не може змиритись,
Що тебе вже нема,

Що не зайде до хати
Ні весна, ані літо,
Оселилась назавжди
Пустка, ніби зима.

Мій синочку коханий,
Хай на твоїй могилі
Розцвітає ромашка
І кривавиться мак.

Вже не довго мені
ждати в знеможеному тілі,
Я до тебе прийду
по таємних зірках

**Мазуренко С.П., викладач
української мови та літератури**

Моя Україна

Із давніх- давен розквітала, цвіла,
Наче дівчина, наче дитина
Україна моя, моя рідна земля,
Моя мила, моя Батьківщина.

Я люблю Україну за прекрасні
стеги,
За моря і чудові ріки,
За безмежну красу,
Що дарують тобі твої діти.

Та прийшла, як гроза, ця
безжальна війна,
Що руйнує усе під ногами,
Зруйнувала і в попіл змела,
Те, що ти будувала роками.

Але ми не здаємось, ми вистоїм
все,
І повернем тобі те, що мала.
Бо за честь Батьківщини - готові
на все,
Щоб ти більш на коліна не впала.

**Чорна Тетяна,
учениця групи №48**

НАША ГОРДИСТЬ

ЮНАКИ

Збірна команда юнаків з футболу – срібні призери Вінницької області.

І стало ясно, що наші хлопці, не дарма тренувалися цілий рік. Адже в дуже нелегкій, безкомпромисній, напруженій боротьбі вони вибороли срібні нагороди серед майже 30-ти ПТНЗ Вінницької області.

На першому етапі змагань наша команда попала в групу №4, де зайняли 1 місце зігравши з Крижопільським ПЛБ з рахунком 6:3 на нашу користь та 1:1 з ПТУ №41 м. Тульчин. Таким чином ми вийшли у фінальну частину змагань.

23 квітня пройшла фінальна стадія змагань з юнацького футболу серед ПТНЗ Вінницької області. Усе відбувалося на базі Вінницького ЦПТО-№1. Слід відмітити високий рівень проведення змагань.

У першій зустрічі по жеребу ми виграли у команди училища з м. Хмільник з рахунком 2:1. Потім після перерви ми грали

за вихід у фінал з командою Вінницького ВПУ сфери послуг. Тут було важче, але завдяки злагодженої грі і обороні та атакі наші хлопці перемогли з рахунком 2:0. І нарешті фінал. Нашим суперником була команда з "Центру професійно-технічної освіти торгівлі та харчових технологій". Слід сказати про те, що гра складалася важко. Після першого тайму рахунок гри був 1:0 на користь нашого суперника, у другому таймі наша команда проявила характер і зрівняла рахунок влучним ударом Загробського Владислава. Хотілося відмітити вдалу гру нашого воротаря Білика Євгена. Основний час закінчився з нічийним рахунком 1:1. У футбольній лотереї на превеликий жаль нам не пощастило. Склад команди:

1. Кушнір Денис група №32
2. Мельничук Ярослав група №36
3. Загробський Владислав група №45
4. Білик Євген група №10
5. Слободянюк Віталій група № 25

6. Голубенко Андрій група №36

7. Андрієнко Денис група №35

8. Чорний Богдан група №45

9. Шминдрук Валентин група №19

10. Бартошук Олександр група №19

11. Карпенко Сергій група №44

Ці хлопці показали справжній футбол. У кожному ігровому моменті було видно цілковиту самовіддачу і волю до перемоги. Особливо хотілося б відмітити кращого бомбардира команди Загробського Владислава, який у двох фінальних іграх забивав дуже важливі, переможні голи.

**До наступних перемог!!!
Моргун Р.В., викладач
фізвиховання**

ДІВЧАТА

Тренуйся завжди, скрізь, у будь-яку погоду. Не дивись ні на що, і ти зможеш добитися бажаного результату...

Волейбол - це гра, командний вид спорту, олімпійська дисципліна, форма проведення дозволяє і самовираження. Коли виходиш на майданчик, відчуваєш як посилюється серцебиття, частішає дихання, душу переповнюють емоції ... У ці моменти хочеться жити!

Гра у волейбол потребує від учасників максимального прояву фізичних властивостей, вольових зусиль, уміння користуватися надбаними навичками і гартує командний дух. Мабуть, саме завдяки цьому нам вдалось дійти до фіналу обласних змагань з волейболу, який відбувся 3.04.15

Впевнено крокуючи до цієї події, ми залишили позаду докладені чималі

зусилля та старання. У нас сформувалася чудова команда дівчат, яка сповнена любов'ю до гри.

Спершу 12.02.2015 ми брали участь у зональних змаганнях. У нашій зоні було 8 збірних команд інших училищ, серед яких нам вдалось вибороти перше місце і вийти у фінал.

У п'ятницю, 3 квітня, на базі ВПУ сфери послуг міста Вінниці, проходив фінальний етап змагань з волейболу серед ПТНЗ нашої області. Вісім найкращих команд з міста та області зібралися для фінальної гри. Наша дівоча збірна заслужено завоювала право там приймати участь. Цілком зрозуміло, що ніхто не хотів здаватися. З трьох поєдинків, які, до речі, відзначалися високим рівнем гри і були в певній мірі драматичними і безкомпромисними, ми програ-

ли лише одну гру чемпіонам і зайняли почесне III місце.

Від імені всієї команди висловлюю щирю вдячність нашому тренеру Петельку Володимирі Васильовичу за підготовку до змагань, чуйність, терпимість і підтримку.

Склад збірної команди дівчат з волейболу:

Гр. № 29 Голубенко Юлія, Галайчук Надія;

Гр. №24 Підстріляна Ольга;

Гр. №18 Папчук Людмила;

Гр. №14 Завірюха Любов;

Гр. №15 Романюк Марина;

Гр. №42 Крива Тетяна;

Гр. №1 Ціщенко Аня

і я, на даний момент випускниця поточного року групи №33 Гладка Катя.

**Гладка Катерина,
культурорганізатор**

БОКС НЕ ДОПУСКАЄ ПОМИЛОК

Бокс - один з найжорсткіших видів спорту, але цей вид спорту найбільше схожий на життя.

Бокс - дуже красивий спорт, дуже чесний спорт. Він не допускає помилок. Бокс вчить поваги і наполегливості, терпінню і концентрації, усьому, що людина використовує у житті.

Нашому навчальному закладу дуже сильно пощастило. Адже ми єдине професійнотехнічне училище у Вінницькій області де функціонує зал боксу.

Кілька років тому, під патронатом нашого директора, Дмитрика Олександра Дмитровича, за сприяння начальника управління з фізичної культури та спорту Вінницької області Бочарьова Генадія Григоровича та фанатичній самовідданості тренера з боксу Джоги Василя Івановича зі складського приміщення було зроблено спеціалізований спортивний зал з боксу. Цей зал, до речі, благословив сам легендарний Віталій Кличко, перебуваючи в наших стінах з візитом у 2012 році. Потрібно зазначити, що зал забезпечений всім необхідним інвентарем для занять, а також душовими і роздягальнями.

Тренування проводяться щоденно після навчання. Багато здібних хлопців та дівчат приходять до боксерської зали, але результатів досягають не всі. Хочу навести слова нашого тренера з боксу Джоги Василя Івановича: «Талант - це добре,

але може бути і погано. Якщо хочеш стати хорошим боксером, ти повинен працювати на межі своїх можливостей. Якщо ти не працюєш на цій межі, то талант тобі нічого не дасть. Інші обійдуть тебе, тому що наполеглива робота - це основне. Треба працювати так, як ніби таланту у тебе взагалі немає».

Кожного року Василь Іванович виховує спортсменів з контингенту наших учнів, які досягають високих результатів. Хочу відмітити велику перемогу Кублій Яни, учениці групи №32, в чемпіонаті України де вона зайняла III місце. А також ряд хлопців, які в чемпіонаті міста та області займали призові місця:

Іванов Віктор, Гулик Василь, Мітрофанов Вадим, Міжев Рамазан, Захвацький Роман, Макар Ярослав, Яроцький Олександр, Пенкін Артур.

І на завершення, хочу згадати безсмертні слова легендарного Мухамеда Алі: «Бокс найкраще відображає те,

що відбувається в житті: коли отримуєш нокдаун, ти повинен встати! Усі у своєму житті, так чи інакше, отримують нокдаун, але треба вставати і рухатися далі, боротися до кінця!»

**Петелько В.В., керівник
фізичного виховання**

СТУДЕНТСЬКА ЛІГА 2015

У цьому році стартував загально-студентський проект «Студентська ЛІГА 2015». Він запланований та проводиться з метою об'єднання та організації змістовного дозвілля студентів усіх навчальних закладів міста Вінниця.

30 березня в рамках проекту в РК «АМА-ГАМА-Мегамолл», що по вул. 600-річчя пройшов «Турнір з настільного тенісу». З кожного училища міста виступало по одному учаснику. Честь нашого навчального закладу захищав учень групи №45 Загробський Владислав. Це йому вдалося дуже добре. Влад показав гідну гру, переміг хлопців з інших ПТНЗ нашого міста і зайняв І місце.

1 квітня відбувся турнір з боулінгу для вінницьких навчальних закладів. За пере-

могу змагалися понад 100 студентів з усіх навчальних закладів Вінниці.

Чемпіонат проходив окремо між університетами, коледжами та училищами. Турнір з боулінгу організувала Вінницька молодіжна рада та teens-club «Універ» під патронатом Відділу у справах молоді та туризму міської ради.

Честь нашого навчального закладу захищала команда у складі: Ткачук Олени (гр.№19), Калини Владислава, Габрієляна Сергія, Дверницького Євгена (гр.№41), Рудніченка Валерія (гр.№6). Окрім гарного настрою та чудово проведеного часу наші учні вибороли почесне II місце!

Ткачук О., голова учнівського самоврядування

Петелько В.В., керівник фізичного виховання та Загробський Владислав, учень групи №45

ТАНЕЦЬ - ЦЕ РУХ, А РУХ - ЦЕ ЖИТТЯ

(Закінчення. Початок на стр.9)

Музичний супровід зводився лише до ритмічності. Танцюристи відбивали руками і ногами такт, пізніше різними раковинами чи дерев'яними палицями, згодом виникли найпростіші ударні і струнні музичні інструменти.

Танець - це праця, але глядач її бачити не повинен!

Гулеватий Володимир:

- Я завжди хотів танцювати. Вступивши до нашого навчального закладу, я почув, що тут існує хореографічний гурток. У мене появилася нагода здійснити свою мрію. Нероздумуючи я записався в гурток з одногрупниками. Цілий рік я насолоджувався тренуваннями, виступами. Я зовсім не жалкую затрачених годин свого вільного часу. А ще я прочитав, що є навіть День танцю. Ось яку інформацію я знайшов в просторах Інтернет: народ любить танцювати, танцювальний фольклор - невичерпний скарб мистецтва, що ним і створений. Варіацій є доволі багато, тож люди вирішили об'єднати їх всі, щоб ніхто не залишався ображеним, було виділено один день у календарі, а саме 29 квітня для відзначення Міжнародного дня танцю і обрана тому, що у цей день народився засновник сучасного балету Жан-Жорж Новерр (1727-1810). Міжнародний день танцю відзначається вже 32 роки, починаючи з 1982 року, з ініціатииви Комітету танцю Міжнародного інституту театру при ЮНЕСКО.

За задумом засновників Міжнародний день танцю покликаний об'єднати всі напрямки танцю, стати приводом для

вшанування цієї форми мистецтва і його здатності долати всі політичні, культурні та етнічні бар'єри, об'єднувати людей, дозволяючи говорити спільною мовою - мовою танцю.

Танець - це маленька модель життя в декількох хвилинах зі своїми емоціями та переживаннями.

Білик Євгеній:

- У моєму житті найголовніше - це футбол. Але, я вважаю, що в житті потрібно пробувати щось нове. Я вирішив спробувати танці. І мені сподобалось танцювати і виступати. Зараз жодну художню самодіяльність не можна собі уявити без танцювального колективу. Танцям віддають свій відпочинок школярі і студенти, робітники і вчені люди різні за віком. Але те, що показують на сцені, повинно відрізнятися глибоким змістом і красою художньої форми. Особливість хореографічного мистецтва в тому, що його природа синтетична, вона включає в себе інші види мистецтва - музику, живопис, скульптуру.

Танець - це фізичне навантаження, яке зміцнює все тіло, і це пристрасть, яка наповнює.

Воскобойник Іван:

- Ось і ми, учні групи 10, виявили бажання займатися в хореографічному гуртку училища. У нашій групі танці займають важливе місце. Ми встигаємо буквально все, все, все: здати лабораторні, написати контрольні, виконати практичні, похарчуватись, збігати на консультацію та зайняти перші місця в усіх можливих спортивних змаганнях. Ну і, звичайно,

досхочу потанцювати. Все це важко та нам вдається, оскільки нам це доводилося. І до того ж нам приємно, коли нами пишається і нас підтримує наше рідне керівництво групи.

Танці - це спосіб тримати себе у формі. І в більшості, вихід на сцену дає пізнання себе і своїх можливостей, а також багато емоцій, які я не отримав би в повсякденному житті.

Танець - це твій пульс, биття твого серця, твоє дихання. Це ритм твого життя. Це вираз в часі і русі, в щасті та радості, смутку і заздрості.

Танець - єдиний вид мистецтва, в якому ми самі є інструментом.

Тихолаз Вадим:

- За даними Української федерації танцю, 20% українців люблять танцювати. Роблять це у гуртках, школах, студіях, у скверах, підземних переходах чи просто вдома. Причому, з кожним роком, кажуть професійні танцюристи, все більше українців прагнуть професійно оволодіти майстерністю рухів та ритмів. Для прихильників цього мистецтва танець - це не просто фізичні вправи, а й спосіб пізнання себе і світу. А ще, кажуть психотерапевти, за допомогою танцю можна лікувати людину. За допомогою танців людина висловлює свої думки, почуття, які вона не може проговорити. Особисто я займаюся танцями, тому що люблю весело проводити час.

Сурков Іван:

- Я займаюсь у хореографічному гуртку училища тому, що я дуже люблю танцювати і показувати свої вміння на

сцені. Ми з одногрупниками весело проводили тренування і гарно виступали.

А ще ми хотіли б вам нагадати, що не тільки люди танцюють, танцюють і тварини, навіть рослини!!! Всі ми бачили, як птахи цілими групами здійснюють рухи, такі, як кружляння, нахили і т.д.! Це теж їх танець! Існує така рослина Desmodium gyrans. Вона вражає людей тим, що її листя здійснюють різні рухи, майже синхронно, особливо коли на них падають сонячні промені.

Наші далекі пращури, мавпи, теж скоювали своєрідні «танці». Збираючись групами, вони починали здійснювати різні рухи тілом, і постукувати лапою по грудях.

При появі життя на землі з'явився танець, і, напевно, це не випадково. Навіть у таких книгах, як Біблія, згадується танець, як ритм всесвіту, імітація божественної гри творіння.

Танець - це не тільки прекрасне володіння своїм тілом - це стан душі.

Попов Богдан:

- Словами не можливо передати безмірного почуття радості, любові до життя, зачарованості існуванням, що охоплюють танцюючу людину. У цьому навчальному році я відкрив для себе таке заняття, як танці. Прикольно виходить!

Не забувайте, що танець - поема, у ній кожен рух - слово.

Тому танцюйте, танцюйте, і ще раз танцюйте, адже танець - це життя!

Лукашенко М.М., майстер в/н

ПЕРЕМОЖЕЦЬ МІЖНАРОДНОГО ТУРНІРУ З УШУ

Напевно, кожному з майстрів було б приємно чути про перемоги та здобутки їхніх учнів. У моїй групі є справжній приклад мужності, сили волі та сили духу. Середюк В'ячеслав став не лише розуміючим старостою, старанним учнем, а й переможцем Міжнародного турніру з ушу в Білорусії.

Усі учасники були гідними перемоги, але 6 років занять у ДЮСШ «Десна» Вінницького району смт. Стрижавка дали

свої результати.

На моє питання, чому він почав займатися спортом, Слава відповів як справжній чоловік, що хотів бути сильним духом, щоб змогти захистити себе та своїх рідних. На мою думку, велику роль зіграло ще й те, що рідні та близькі люди підтримують його. Можливо, якби у кожного була така підтримка, то більша кількість людей змогла б досягти неабияких висот у спорті.

За останні роки він зміг стати багаторазовим чемпіоном області та України з ушу, але на досягнутому не збирається зупинятись. На його рахунок більше ніж 60 різнорівневих медалей. Наш спортсмен хотів би здобути перемогу на змаганнях Світового рівня. Не зважаючи на те, що тренування проходять 3-4 рази на тиждень тривалістю не менше ніж 3 години, він встигає освоювати навчальну програму та хоче

стати фахівцем своєї справи.

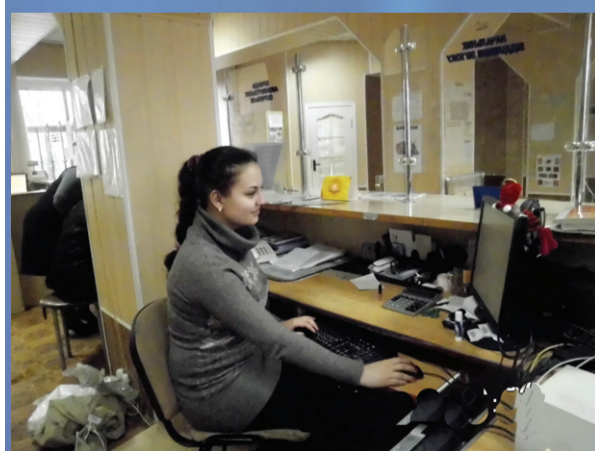
За свої спортивні досягнення Слава дякує насамперед батькам, які його підтримали у виборі виду спорту, своєму тренеру за здобуті досягнення та педагогічному колективу нашого навчального закладу.

Я, майстер, та вся група бажаємо В'ячеславу побільше перемог, як життєвих так і спортивних.

Драчук Н.В., майстер в/н

АБІТУРІЄНТУ 2015

ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ

Наша мета - налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: "Учись у них - у дуба, у берези". Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого - це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100%. Зробіть правильний вибір. Будьте мудримися. Хай Вам щастить!

На базі 9 класів
Термін навчання - 2 роки
10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор обробки інформації та програмного забезпечення"

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування."

Дівчата

7. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
8. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
9. "Секретар. Оператор поштового зв'язку."
10. "Оператор телекомунікаційних послуг".
11. "Офіс-адміністратор"

На базі 11 класів
Термін навчання - 10 місяців
Дівчата

1. "Оператор комп'ютерного набору. Секретар".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
3. "Офіс - адміністратор".
4. "Оператор телекомунікаційних послуг".
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки

5. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування"
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

6. "Агент з постачання".
7. "Кухар. Кондитер".
8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
(Термін навчання - 1 рік 5 місяців)
9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин"
10. "Оператор обробки інформації та програмного забезпечення"

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р
Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ "ВМВПУ"

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Кравець В.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Драчук Н.В., Мельничук І.О., Цимбалюк Д.М., члени учнівського самоврядування.
Фотокореспондент: Часовник Ю.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні
ТОВ "Прес Корпорейшн
Лімітед", м.Вінниця,
вул.Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 950 прим.
Замовлення № 15 09 01